

skih preskušavnih oblastnij precej ostro na nogo stopila, tedaj tako pokaženega semena le bolj redko kje najti. Bolj pogosto se nabaja primešan pesek v nježnejših travnih semenih. Grobejši kvarcevi pesek se rad primešava semenu trave pahovke, ali pa tudi trave, ki se ji pravi pasji rep.

Prav navadno pa je, da se staro seme pomešava s črstim novim zlasti pri detelji in travnih semenih. Spozna se pa večidel po barvi, bolj gotovo na pičli kaljivosti, ktere se je tedaj treba s poskušnjo prepričati.

Nič manj pogosto se kazi seme, da se mu podobna semena primešavajo. Tako je kaj prav navadnega, da se seme žolte detelje semenu rudeče ali lucernske detelje primešano najde. V časih po 30 %/o. Cena semena žolte detelje (*Medicago lupulina*) je ravno za polovico nižja in prav lahko dobiti. Ravno to velja o semenu bele medene detelje (*Melilotus alba*), ki je kot krma brez vse vrednosti. Če se v semenu lucerske detelje nahaja seme modre ali plave medene detelje, je to znamenje, da je seme iz južne Amerike doma in tako seme ne kaže kupovati. (Konec prih.)

Konje močno kupujejo po Savinjskej dolini tako, da se konjerejstvo društvo uže boji. Kajti če kmetovalci najlepše kobile sprodajo, kako hočemo potem konjerejstvo pospeševati? Občni zbor obhaja društvo 19. t. m. v Gradci. Licenciranje žrebcev bo 25. febr. v Lipnici, 26. v Mariboru in Mahrenbergu, 27. v Slov. Gradci, 28. v Celji 29. v Sevnici, 1. marca v Ptujih in Ljutomeru in 3. marca v Radgoni.

Sejmi. 8. febr. Slov. Gradec, 11. Radgona, 12. Gomilice, 14. Rače, Sevnica, Ponkva, Brežice, Žavec, 16. Buče, sv. Miklauž v Susilah, Podplat.

Dopisi.

Iz Maribora. Naša posojilnica je v kratkem tako ukrepila se, da obrača vže pozornost nemčurjev na se zaupanje uživa pa pri vseh. Čitalničarji so g. Jenkota izvolili za predsednika. Tukajšnji nemški šulverein je na Dunaj poslal 456 fl. raztrgane dece v mariborskih ulicah se pa le redko spominja. Tudi 8 učiteljem je „Judeževih grošev“ izplačal in daje po vseh šolah v okolici vohati, kde bi kakšnega slovenskega paglavca mogel pridobiti za „Aufklärung und deutsche Sache“. Nek dunajski Jud (?) mu je 200 robcev poslal, da z njimi gre slovenskih otrok lovit v šulvereinsko šolo. Odborniki so zvečinoma privandravci, tuji. Bankalari predsednik, Sedlaček, Schleicher in Figdor. Na učiteljski imajo nemški pripravniki posebno zavezo proti slovenskim, sevniki Auserer jo je na javni klin obesil pa ni nič čuti

o kakih „Hausdurchsuchungen“ itd. V Hočah je pogorel H. Witzlerjev mlin in hiša, škode je 800 fl. Miha Finžger je čez Pohorje hotel v Ruše pa je pri sv. Bolfanku zmrznil. Nek Wenedikter je v Dravo skočil in so ga v Poberžah mrtvega izvlekli. Poberški mirodvor še sedaj ni blagoslovljen, mariborski liberalci se blagoslovljene vode bojijo kakor hudir križa.

Iz gornjo-radgonskega okraja. Ptujski dohtar, kojega zaradi nekakega posebno gnjusnega vzroka tudi za dohtarja „Hinteriča“ imajo, ta dohtar ima tudi pri nas par svojih mešetarjev, kojima pošilja svoje Slovence sovražne črkarije naj jih med ljudstvom razširjujejo in za njegove „nakane“ podpisov lovijo. Tudi zdaj smo se ednej komaj odbravili. Hinteriča v zadnjem času drugo ne srbi, razve koga bi mi Slovenci naj volili v državni zbor na mesto pokojnega blagega Hermana; zato dal je zopet loviti podpisov za nekšnega Löschnigg-a, tisti bode pre dober, naš od vseh pošteni Slovencev visokočislani gospod župnik Božidar Raič pa pre ne za nič. Löschnigg bo pa pre vso dačo v kratkem odpihol, in ne bo nam trebalo onih dolgov plačevati, v koje so nas liberali v osemnajstih letih zakopali. In res jih je zasačil v gornjo-radgonskem okraju, kaj mislite, koliko? Cele tri modre glave. Nič ne škodi če slovenski svet zvé imena teh treh modrijanov iz juterne dežele. Evo njih. Fr. Kreft pri sv. Jurji, Fr. Vaupotič v Rihtaroveih in neki Joh. Mlinarič, želar zdi se mi v Orehovcih. Razve teh treh liberalcev še se je deset Radgončanov na zadnje postavilo, rekši, ka oni pre tudi niso za Raiča. — Zdaj smo te ali zvedeli ob kolikih in koga imamo voliti, da se radgonskim desetim mestjanom prikupimo. Hvala Bogu, ka še se tudi v tako resnobnem času, kakor je zdajni, najdejo ljudje, ki še zato skrbijo, da se človek mora malo nasmejati. Lepa hvala vam tedaj preljubeznjivi „pürgerji“ za vaš dober svet, in da se prepričate, ka mi nismo tako nehvaležni, kakor nas črnijo, vam obečamo, ka vam ob svojem času tudi povemo, koga si imate vi zbrati za poslanca ali za župana, če sami ne boste bolj vedeli, kaj imate storiti. Izid volitve pa vam je vendar le oči malo odprl, da mi kmeti nismo več mladoletni, da si sami vemo svojega zastopnika poiskati in pravega najti, da vemo kdo je pravi naš prijatelj in kdo nije, komu ima zaupati, komu pa ne, to vse vemo brez vaše od Stoparja si izposojene modrosti. — Nič se ne bojte ljubi mestjani, zavolj Raiča vaših vinogradov v našem okraju ne bode toča pobila; ali morda res mislite, da bi vam Löschnigg dačo za groš znižal? k.

Izmed Mure in Drave. (Volitev poslanca) za državni zbor je dovršena in to tako slavno in sijajno, da bolje žeteti si, je

skoro ni mogoče. Tristotine in osemnajst glasov proti samo dva in štirideset! Dosta dolgo je trpelo, predno se je ptujskemu „Hinteriču“ in njegovim pajdašem posrečilo najti koga, ki bi se predrznil meriti se z našim Božidarjem; in nam, ki smo precej daleč od Ptuja kot sredotočja volilnega gibanja, čisto ni bilo prav po volji, ka dolgo nismo nič prav čuli o kakem nasprotniku. To pak smo dobro vedeli, da nijeden izmed Slovencev sovražnih ptujskih dohtarjev, tedaj ne stari Strafela ne Rodošek, ne Breznik s svojimi kosmatimi „Šulrats-Expensari“ in tudi sam „Hinterič“ ni tako plitvo-glaven, ka nebi dobro sprevidel, da se pošten slovenski kmet od nemčurjev ne da več za nos voditi. Zato se od teh ni jeden ni dal kandidovati in še celo privandranec Pisk ne, ki se inače sam kaj rad naprej pše povsod, kder ga treba ni, in kder za njega ne marajo, dobro vedoč, ka bodo se po celem cesarstvu grohotom smejali vsakemu, ki se blaženega spomina v Hermanovem volilnem okraji predrzne Raiču, ali bodi si kateremu god od poštenih in pravih Slovencev priporočenemu kandidatu, nasproti se postaviti. Cesar še se tedaj niti krščeni židov storiti ni upal, na to je v vsakem hipu pripravljen in daje se zlorabiti kak kratkoviden narodni odpadnik. Če pri tej priliki Janževskega Löschnigg-a omenjam, storim to le čisto mimogrede. Bog si ga naj ve, kako ga je v Ptuji tisti, — saj veste, koga imam v pameti — obdelaval, in kako so mu drugi Hinteričevci cele zlate gore obečali, samo če se le z Raičem poprime. In siromak storil njim je po volji bržčas misleč: že zdaj se po „Tagespošti“ in „vahterei“ piše, da ima od onega časa, ko sem lani v Ptuji „lačenpergarjem predgal“ moje ime „einen guten Klang; kaj pa še utegne biti, če pridem v državni zbor! In hop! v koš onim, ki se kmetu, dokler še kak groš pri njem vohajoj, prilizujejo, in ga „gospod sem gospod tam“ nazivajo, da bi ga leži v svojo mrežo vlovili; kedar pa slovenski korenjaki tem sebičnežem nečejo volje izpolniti, onda pa se zarežijo: „ös pauern plajbc paj enkeren pflüeg.“ Tudi pri nas razširjevali so se oni „aufruß“ ki so nam že od daleč smrdeli, pa kako tudi ne bi smrdeli, saj so Hinteričevega pokolenja in njegove plohe. Radovedni smo, če bo se pri volitvi za deželni zbor zopet Löschnigg prikazal, ali pa morebiti celo — vidovski Schoschteritsch? Slava vam slovenski oratarji, ki ste svetu pokazali, kako umete ceniti svoje veljavne može, in ste s svojim glasovanjem v prah razkadili predrzno rovanje nemškega šulvereina in njegovih slepih in zlobnih pomagačev. Zdaj se vidi, koliko resnice je na vednem žvekanji, da slovensko ljudstvo pre ne mara za lastne svoje narodnjake, nego se pre dolže bolj — Hinteričevcem približuje. Pri prvi vo-

litvi za državni zbor jeseni leta 1873 dobil je pokojni Herman 283 glasov, nasprotnih bilo je 72; zdaj pa štejemo mi 318, politični Judeži pa 42. „naj jih pes za plotom je.“ —

Iz Gornje-Radgonskega okraja. (Poziv Lešnjakovcev) ima med drugimi podpisi tudi imena Radgonskih meščanov: Stopper, Wegschaidler, Spranger, Eisenbach, Schwarz, Eckhardt, Panter, Prager, Andrieu, Antauer, Kleinoschegg. Po pravici se sme vprašati, kako pa pridejo Radgonski meščani do podpisa? Ali jih je nemčurska Lešnjakova stranka poprosila? Tedaj je to za stranko spričevalo političnega uboštva; v svojih volilnih okrajih ne najde dovoljne podpore, toraj pri tujcih berači. Ali pa so menda Radgončanje imeli pravico se vtikati v poslednjo volitev državnega poslanca? Dozdeva se tako; kajti tudi od Radgončanov podpisani poziv se začne: „Vsled smrti našega bivšega državnega poslanca g. Mihala Hermana itd.“ in Löschnika imenuje „Landwirth unseres Wahlkreises“ (kmetovalca našega volilnega okraja.) Ubogi Radgončanje tedaj mislijo, da je Herman bil tudi njihov poslanec! ali ne vejo več, koga so si oni zvolili? ali ne znajo, da je bila volitev le za Ptujski, Ormožki, Št. Lenarski, Šmarski, Rogački, Ljutomerski in Gornje-Radgonski volilni okraj, ne pa za Radgono! če po vejo, kako zamorejo tak poziv podpisati! — Pa bodo menda rekli, mi podpisani Radgončanje imamo v Gornje-Radgonskem okraji posestva. — Dobro, vsled tega imajo pravico vdeležiti se volitve v občinski in okrajni zastop, nikakor pa ne volitve v državni zbor, kajti dotična postava velewa v § 17: Vsak sme volilno pravico v tistej deželi le enkrat izvrševati. — Kdor ima pravico voliti v volilni skupini mest, ne sme v nobeni občini na deželi voliti. — Kdor ima v večih občinah volilno pravico, izvršuje jo v tistej občini, oziroma okraji, kjer navadno stanuje.“ Tedaj naj bi Radgončanje ne bili sitni, in se ne vrivali v stvar, kjer nobene pravice nimajo! — Ko smo na pozivu poleg Radgončanov brali tudi: Joh. Mlinaritsch pos. v Orehovcih, nam je na misel prišla basen o žabici, ki je, ko je videla vola, hotela njegovo velikost doseči, in se napinjala, da je razpočila. — Ali pa ga je menda pl. Plichl kot rep s seboj potegnol, češ, da sam premalo tehta? — Orehovci so se spet odlikovali pred nemčurskim svetom: en srenjčan je podpisal nemčurski poziv; drugi pa, in sicer edini v Gornje-Radgonskem okraji Fr. Bračko načelnik bauernvereina nasprotnega kandidata volil! Na zdravje!

Iz Ptuja. Hudo rogovili so nemčurji s svojim ubogim Lešnikom. Vsakemu volilcu poslalo se je na dom v obeh jezicah — ti ljudje, ki trdijo, da slovenskega jezika ni, znajo samo pri volitvah slovenski inače pa jih po trebuhu

grize, če čujejo slovenski govoriti — tiskano „vabilo“ da naj pridejo in volijo Lešnika. V sodnijskem okraju ptujskem dobil je Lešnik le 12, rogačkem pa 18 glasov. Pri ptujski volitvi dal je prvi glas „zusteller“ Feguš zadnji pa Lavoslav Bezjak iz Rogoznice, roperčke župnije. Čudno se nam je zdelo, da se je vr-banski predstojnik Simonič toliko spozabil ter volil Lešnika. To bi od njega ne bili pričakovali. Več pozornosti pa bomo morali obrn-oti rogačkemu okraju ter uprašati po naših poslancih — če se bode kateri v deželnem zboru upal — ali deželnemu odboru ni znano, da trpi neizmerno gmotno škodo dežela s tem, ka so pre uradniki pri „kisli vodi“ prvi agitatorji za nemško propagando ter s tem neposredno uplivajo, da zadnja leta slovanski gostje prav malo še zahajajo v tamošnje toplice? Smemo pa na to volitev prav ponosni biti, kajti naš vedno slovenski kmet pokazal se je pravega slovenskega junaka, ni se dal zapeljati od hi-navskih nemčurjev, ker on je volil tako, kakor se slovenskemu kmetu spodobi t. j. narodno in pokazal s tem, da za nemčurje tu ni prostora, da za take ljudi, ki jih priporoča nemčurska stranka, naš sloveški kmet ne mara in nikdar volil ne bode. Končajoč ta sestavek pa zakli-čem Vam vrlim možem: hvala Vam za Vaše vrlo obnašanje, kajti s tem Vašim činom ska-zali ste sami sebi in celemu slovenskemu na-rodu neizbrisljivo nikdar pozabljivo čast. Še jedenkrat: presrečna hvala!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so izre-kli svojo nevoljo, da so nemški liberalci celi teden v državnem zboru prazno slamo mlatili in hoteli nemščino vsem narodom vsiliti kot državni jezik. Zato so naši poslanci zelo prav storili, da so liberalcem zabranili zopet še en teden prazno slamo mlatiti, ko se je njihov Herst zaletaval v miniterstvo, zakaj je na Češ-kem ukazalo, da morajo česke vloge pri vradih se sprejemati in češki reševati. Po kratkem razgovorjanji so naši poslanci Herbstov nasvet vrgli pod klopo. — Na Dunaji začeli so iz Nem-čije privandrani socijalisti naše delavce ščuvati zoper mojstre in zoper policijo. Dva policaja so ustrelili. Delavci tropama hodijo po ulicah in razsajajo. Vsled tega je ministerstvo prisiljeno število policajev do 2500 pomnožiti, zborovanja prepovedati, sploh „izjemni stan“ proglasiti za Dunaj, Korneuburg in Novo mesto. Državni zbor ima temu pritrčiti. — Liberalci pravijo, da bo državni zbor kmalu razpuščen. To ni res. On bode zboroval še drugo leto in potem poteče mu itak čas. — Deželne volitve štajer-ske bodo letos bržčas meseca augusta. — Trg Feldbach je postal mesto. — V Hercegovini

pa Dalmaciji strašijo ljudstvo pogosti in silni potresi.

Vnanje države. Italijani zopet na Av-strijo grdo psujejo, ker je v Trstu bil brivec Vigna zaprt, ki je v Rim hodil in venec na grob Viktor Emanuelov položil v imenu „iri-dente“, t. j. Avstriji še ne odvzete zemlje ob Jadranskem morji. — Nemški Bismark je le zato zvezal se z nami, da mu Avstrija pomaga zoper Francoze ali Ruse, sicer pa bi rajši prej ko selej prihitel našim nemškoliberalnim „kul-turträgerjem“ v pomoč. — Rusi nameravajo Petrograd spremeniti v pomorsko mesto s po-močjo velikanskega kanala do morja. — Na Srbskem kažejo volitve zopet slabo za kralja Milana. Nasprotniki njegovih ministrov zma-gajo najbržej. — Angleška kraljica se je moč-no postarala in oslabela, da se bojijo kmalu smrti pri njej. — Iz osrednje Afrike se je zve-delo, da so katoliški misijonarji res srečno od-bežali iz Hartuma; 90 oseb jih je prišlo v Asu-an. Egipčovski vicekralj je odposlal Baker-pašo, naj reši posadke v Sudanu. Toda komaj je zapustil Suakim, bil je napaden od Mahdi-jevih čet, ki so ga strašno naklestile, pobile 2000 mož in zaplenile 6 kanonov. Baker-paša je komaj pete odnesel v Suakim. Sedaj je ne-varnost za Egipt uže velika!

Za poduk in kratek čas.

Nemški šulverein.

(Sleparsko usilovanje nemščine.)

V. Gadja zalega nemškutarska v lastno skledo pljuva in brblja: ej, pa je vendar treba nemški znati, še hoče slovenski fant, da se mu pri vojakihi bolje godi. Ti brbljavci pozabljajo, kako je uže davno svitli cesar ukazal, naj se vsak oficir jezika regimen-tovega nauči. Po tem najvišjem zaukazu dolžni so toraj oficirji slovenskih regimentov štev. 47, 87, 15 itd. slovenski znati. Jednako puhel je ugovor nemčurski zastran uradnikov, sodni-kov. Ti imajo znati jezik ljudstva, katero jih plačuje in potrebuje. Kdor torej izmed Slovencev hoče, naj se slovensko ljudstvo zavoljo uradnikov nemški uči, ta stavi svet na robe. On tepta z nogami pravice XIX. člena temeljnih državnih pravic zastran jedna-kopravnosti slovenščine z nemščino v uradih. On zapira domačim dijakom pot do boljših slu-žeb na domačih tleh in jo odpira tujcem. Sploh takšna nemškutarska duša jemlje domačinom pšeničak in ga tujcem v usta pše. Ali ni to goropadna neumnost?

Človek bi se ne jezil toliko, ako bi se slo-venska deca v ljudskih šolah, kakoršnih nam nemški šulverein uriva, res in do dobra naučili nemški! Toda 100letna skušnja nas uči, da se